

ahol a kilincset vissza kell fordítani
barballyal szegezett álmok zárták dobozba
felfedezte magában ismét a kisgyereket
aki egykor szarvasbogarat fogott a gyufaskatulya elé
harsogva araszolt a konyha kockakövein
nem ette meg az ételt
ami ott volt kihűlve az éjjeliszekrényen
a távoli fényes pontot fürkészte
egyedül haladt
lámpaüveg volt
melyre vizet freccsentenek
így darabolta a legyeket
a menhelyi gyerek
mikor elsül olyan mintha leharapták volna
másoktól tanulta szégyellni magát
mindig megtelik az ember szarral
kilométerekre
vagy csak két percnyire járt
csikorgó hangot hallatott a szarvasbogár
tudta mint a kisgyerek
csak az boldog ki játszhat
láthatatlan terhét cipelte egy hatalmas skatulyában
benne mindenféle összedobálva
fagyott krumpii
döglött liba
véres vatra
kicsorbult baita
keserű imádságok csikorogtak a fogai alatt
térden állva hitte csak
hogyan odaát majd hagyják játszani
térden állva
mert a lámpaüveg széttörött
térden állva
gőzfelhők fehér fodrai között
a tehervonat elé hajtotta fejét
csak játék
hideg fémszíve csattogott a síneken